

lave et mere samlet tilbud og ved at udveksle informationer vil man kunne opnå et bedre tilbud til den borger, som er i psykiatrisk behandling.

Vi taler jo om den gruppe borgere, som er til fare for sig selv eller til fare for andre, og vi har jo alle sammen hørt om episoder, som har udviklet sig meget, meget ulykkeligt, hvor mennesker ikke har haft overblik over deres egen tilværelse, og hvor de netop har været til fare for sig selv eller for andre. Og vi har jo gentagne gange – i hvert fald vi Socialdemokrater, men jeg tror også andre – sagt til hinanden: Kunne vi dog bare have et mere koordineret tilbud, så vi vidste, at politiet og de sociale myndigheder og den psykiatriske behandling kunne koordineres, så vi kunne støtte den enkelte person bedre og forebygge de meget ulykkelige situationer.

Det projekt, der har kørt på Frederiksberg, har jo haft nogle rigtig gode resultater, og det viser, at man, hvis man koordinerer rigtigt, faktisk kan støtte på en ny måde og en bedre måde. Og det er bestemt positivt, at vi skal forsøge at folde det ud til hele landet og se, om man kan opnå de samme gevinster ude omkring.

Det er jo nok ikke tilfældigt, at vi i høringsvarene kan se, at der er rigtig mange af de folk, der arbejder med området i praksis, som fortæller os, at det her vil være en forbedring for behandlingen, at det vil være til gavn både for dem, der er i behandling, og også i nogle tilfælde for omgivelserne.

Så har vi til gengæld i høringsvarene folk, som siger: Jo, jo, men når vi skal udveksle informationer om folk, der ikke selv har givet accept, skal vi altid være ekstra på vagt. Det synspunkt deler vi, det skal vi altid være på vagt over for, og i bemærkningerne står der jo også, at man skal forsøge at indhente en accept hos borgeren. Men der er altså nogle tilfælde, hvor man ikke kan opnå den accept, og hvor man alligevel i den her kreds af fagpersoner kan udveksle oplysninger om hinanden.

Vi kender det fra SSP-samarbejdet, og vi har jo en gang imellem drøftet netop det med tavshedspligten parterne imellem i det samarbejde. Jeg tror, at det har fundet en rigtig, rigtig fornuftig måde at virke på, og vi er optimistiske, med hensyn til at det samme vil kunne gøre sig gældende i den her måde at samarbejde på. Men vi er selvfølgelig meget opmærksomme på, at behandlingen af psykiatriske patienter også handler meget om tillid patienten og systemet imellem, og derfor skal vi gøre det her med stor omhu, og vi skal vide, at vi skal holde et vågent øje

med, at vi ikke kommer til at iværksætte noget, som har nogle uheldige sideeffekter, som vi ikke ønsker at inddrage i behandlingen.

Derfor vil vi Socialdemokrater egentlig gerne bede ministeren om, at vi får en revisionsbestemmelse ind i lovforslaget, sådan at vi om 2 år kan gå ind og kigge på, om det nu har haft den gode effekt på landsplan, som det har haft på Frederiksberg, og så vi lige kan teste, om der har været nogen negative reaktioner på det, som vi egentlig gerne vil undgå. Men ellers er vi Socialdemokrater positive, og vi vil stemme for lovforslaget. Vi synes, det er et godt initiativ, og håber, vi kan få den lille revisionsbestemmelse ind, så vi kan følge med det sted, hvor vi har en lille medfødt bekymring.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:40

(Ordfører)

René Christensen (DF):

»Udveksling af oplysninger som led i politiets samarbejde med de sociale myndigheder og psykiatrien« er overskriften på det her lovforslag. Der er selvfølgelig et samarbejde i dag mellem politi og andre sociale myndigheder, men der er stadig væk nogle barrierer, som i visse tilfælde giver problemer, og den her lovgivning fremmer samarbejdet. Politiet kan med den her lovgivning således videregive og modtage oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold fra og til andre myndigheder, hvis videregivelsen anses for nødvendig af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde. Samarbejdet bliver hermed et led i indsatsen over for socialt udsatte borgere.

Det er en ordning, som vi kender i dag på andre områder, og her tænker jeg på SSP-samarbejdet. Den foreslåede ordning omkring deling af oplysninger i PSP, dvs. mellem politiet, sociale myndigheder og psykiatrien, svarer i praksis til ordningen i SSP-samarbejdet. Med lovforslaget foreslås det på den baggrund, at retsplejelovens § 114 om SSP og § 115 rettes til, så bestemmelserne også kommer til at omfatte den nye PSP-ordning.

Hvad for erfaringer er der så på området? SSP-samarbejdet er en ordning, der har kørt i flere år, og den ordning har været et tiltag i positiv retning for børn og unge og deres familier. Det nye PSP-samarbejde har i en årrække fungeret i Frederiksberg Kommune og det med gode